

Behandling bleven understreget af den nuværende højtærede Konseilspræsident, der Sp. 4163 udtalte, at det glædede ham, at Finansministeren ikke vilde lægge Fingrene imellem, hvis det skulde vise sig, at der var begaaet et eller andet kriminelt. Dertil kommer, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i sin Tale — han var jo Ordfører for sit Parti ved Sagens første Behandling — oplyste — og det er rigtigt, jeg erindrer det ogsaa —, at i Finansudvalget har Ministeren ogsaa udtalt sig om, at der skulde foretages, han benyttede Udtrykket: en skaanselsløs Undersøgelse med efterfølgende Straf. Det er altsaa sagt i Finansudvalget og gentaget her i Tinget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Det er ikke muligt, forekommer det mig, at alle disse Antydninger om, at der var begaaet lovstridige Ting, skulde være gaaede saa fuldstændigt forbi det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds, at han nu skulde kunne med Rette staa op og sige, at det, at der ikke var begaaet noget kriminelt, var Forudsætningen for, at vi gav Bankgarantien i Fjor.

Som jeg sagde før, disse to Grunde ere de eneste, som jeg har kunnet finde i det ærede Medlems Tale, og som han har givet for, at han nu stiller sig anderledes end i Fjor, og jeg mener at have paavist ved Udtalelser, ogsaa af det ærede Medlem selv, at disse to Grunde i Virkeligheden ere alt andet end holdbare, saa jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil fastholde sin Stilling — hvad jeg i øvrigt ikke tvivler om — og stemme imod Forslaget, maa det ærede Medlem se at finde lidt mere plausible Undskyldninger, end han hidtil er kommen med, hvis han vil have Folk til at tro sig.

Jeg kan i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der er adskilligt andet af det, som er fremført af det ærede Medlem nu, der i Lødhed staar Maal med de to Grunde, som ere anførte. Jeg skal blot henvise til et Par enkelte Ting. Det ærede Medlem berørte gentagne Gange, at Bankkomiteen maa opløses, og at det skal ske snart. I Fjor, da vi havde Sagen til første Behandling, udtalte det ærede Medlem fuldstændig rigtigt, at der i saadanne Affærer, hvor der er Tale om at realisere Bankernes Værdier, kan gaa Aar, inden man kan faa afviklet Forholdet paa normal Maade, og det er da ogsaa det, her tilsigtes. Det, vi derved skulde opnaa, er mindst muligt Tab ved at faa

afviklet paa normal Maade. Naturligvis kan det ikke derfor siges, at Bankkomiteen som saadan er nødvendig; men en eller anden Institution maa der jo være til vedblivende at dirigere de store Værdier, som ere tagne i Administration ogsaa for den insolvente Bank Detailhandlerbanken, selv om vi nu sige, at Grundejerbanken er solvent og kan overtage sine Affærer selv. Naar vi i Gaar hørte den højtærede Finansminister oplyse, at det drejer sig om Administrationen af omtrent 300 Mill. Kr., er der al Grund til at sørge for, at der sidder en Komité eller, om man vil, en Korporation af indsigtfulde Mænd, der ere i Stand til at føre os ud af den Ulykke, hvori en vidtløftig Administration af de 300 Mill. Kr. hidtil har ført os.

Der er en anden Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg ogsaa finder Anledning til at paatale. Det ærede Medlem har endnu i Dag Gang efter Gang brugt Udtrykkene: „privat Brev“ og „privat Skrivelse, som man ikke kunde tillægge nogen videre Betydning“, om den meget omtalte Skrivelse fra Vilhelm Lassen til Bankkomiteen til Trods for, at det i Gaar er oplyst, saa vidt jeg erindrer med Dokumentet i Haand, fra den højtærede Finansminister, at det var en fuldstændig embedsmæssig Skrivelse, paraferet af Ministeriets ansvarlige Embedsmænd. Det er derfor, for at bruge den ærede Ministers eget Udtryk fra før, ikke fuldt ud ærligt Spil vedblivende at give det Udseende af, at det ikke er en embedsmæssig foretagen Handling.

Jeg skal ikke forlænge Debatten. Overfor det eneste Medlem af de øvrige Partier, der partimæssigt har taget et bestemt Standpunkt, har jeg villet paapege, i hvilken Grad dette er i Strid med den samme ærede Ordførers Udtalelser ved første Behandling i Fjor. Idet jeg endnu en Gang anbefaler at stemme for Bankgarantiens Udvidelse, vil jeg bemærke, at jeg gør det, baade fordi jeg anser det for at være ret og billigt, og fordi jeg anser mig for at være moralsk, om ikke juridisk bunden ved den Stilling, jeg indtog i Fjor overfor Vilhelm Lassen og de Forhandlinger, han førte med Bankkomiteen som saadan. Dette moralske Baand agter jeg ikke at være med til at smøge af mig, fordi den, jeg i første Række var bunden overfor, i Mellemtiden er død.

J. C. Christensen: Jeg tror, at man uden Modsigelse kan udtale, at det Fore-